

handling, den såkaldte behandling med antiretroviral medicin, kan man i dag behandle en hiv/aids-patient for 2,30 kr. om dagen. Alligevel har kun 5 pct. eller hver tyvende af de hiv-ramte i udviklingslandene mulighed for behandling.

Manglende økonomisk vilje

De internationale organisationer, der kæmper den hårde kamp mod hiv/aids, mangler desperat økonomiske midler til at nå deres mål. Det vurderes, at prisen for at bremse epidemiens udbredelse beløber sig til 10 mia. USD om året på verdensplan. I dag anvendes der mindre end halvdelen af beløbet. Det vil sige, at med godt 5 mia. USD om året kunne verden bremse og begrænse aids-epidemien. I et større perspektiv svarer dette beløb til, hvad den amerikanske administration bruger i løbet af 5 uger på militære udgifter i Irak.

Politisk modstand

Kampen mod hiv/aids bremses ikke alene af manglende generøsitet, men også af politisk modstand. Bushadministrationen har genoplivet USA's bekæmpelse af organisationer, der i deres arbejde i udviklingslandene bl.a. beskæftiger sig med forskellige aspekter af abort. Ligesom under præsident Ronald Reagan lukker amerikanerne ikke alene for støtten til organisationer, der udfører abort, men også til organisationer, der blandt deres øvrige aktiviteter oplyser eller rådgiver om abort og henviser til steder, hvor der gennemføres aborter, og til organisationer, der fører kampagner til fordel for fri abort, selv om aktiviteterne er lovlige og selvfinansierende.

I en situation, hvor USA leverer 43 pct. af den globale udviklingsbistand til familieplanlægning, morbar-sundhedsprogrammer og seksuelt overførte sygdomme, har dette fremstød fra den yderste højrefløj i USA dybt alvorlige konsekvenser for kampen mod hiv/aids. Ikke alene rammes nogle af verdens fattigste kvinder helt konkret på liv og sundhed, men det principielle grundlag for verdenssamfundets kamp mod hiv/aids, som bygger på, at adgangen til seksuel og reproduktiv sundhed er en menneskeret og skal beskyttes som sådan, bliver hermed også undergravet.

Behovet for handling fra dansk og europæisk side er derfor selvindlysende. Vi må afbøde konsekvenserne af Bushadministrationens handlinger og gå foran i arbejdet for at sætte handling bag FN-målsætningen om et endeligt opgør med hiv/aids-epidemien. Danmark må som et af verdens rigeste lande være klar til at påtage sig et særligt ansvar. Ved udarbejdelsen af udviklingsstrategien »Partnerskab 2000« var der bl.a. bred enighed om at fokusere på bekæmpelsen af hiv/aids.

De såkaldte tematiserede multilaterale bidrag på finansloven havde til formål at bidrage til indfrielse af målsætningerne i »Partnerskab 2000« og rettede sig i udgangspunktet netop mod bekæmpelsen af hiv/aids.

Konsekvenserne af nedskæringerne

Med store menneskelige omkostninger til følge er der efter regeringsskiftet i 2001 gennemført drastiske nedskæringer på udviklingsbistanden. Den tidligere regerings planlagte stigninger i de tematiserede multilaterale bidrag er ikke gennemført. Konsekvensen er en begrænsning af mulighederne for at forfølge en helt central udviklingspolitisk målsætning.

Dertil kommer, at regeringens politik med hensyn til bekæmpelsen af hiv/aids også har haft stærkt beklagelige politiske konsekvenser. SR-regeringen reagerede i 2001 konsekvent på USA's kursskifte og sikrede ekstra bevillinger til organisationer, der arbejder med seksuel og reproduktiv sundhed. Efterfølgende har VK-regeringen dog beskåret bl.a. bevillingen til Den Internationale Sammenslutning af Familieplanlægningsorganisationer (IPPF), der er en paraplyorganisation for 156 nationale familieplanlægningsorganisationer.

Også regeringens bud på udviklingspolitiske prioriteter for 2004-2008, »En verden til forskel«, og for 2005-2009, »Sikkerhed, vækst og udvikling«, peger på indsatsen mod hiv/aids som et helt centralt indsatsområde. Og der kan ikke være den ringeste tvivl om nytten ved den foreslåede styrkelse af indsatsen. Hver en krone vil være direkte medvirkende til at forhindre nye menneskelige tragedier og forbedre vilkårene for en lang række øvrige udviklingsinitiativer.

Debat om dansk udviklingsbistand

Derfor håber forslagsstillerne på en velvillig behandling af det stillede forslag. Tiden er inde til en reel debat om dansk udviklingsbistand. Før folketingsvalget i 2001 fik man det indtryk, at uenigheden alene gjaldt bistandens mål og effektivitet. De nuværende regeringspartier foreslog en »midlertidig« begrænsning af bistanden med 1,5 mia. kr., som angiveligt udelukkende havde til formål at fremme effektivitetsforbedringer i bistanden. Den nuværende udenrigsminister udtalte tilmed: »I forhold til de fattigste kan jeg garantere, at de ikke kommer til at undgælde for nedskæringerne« (Ritzau den 5. december 2001).

Virkeligheden tegner sig desværre anderledes. Beparelserne på udviklingsbistanden antager i dag permanent karakter og er tilmed hastigt voksende set i forhold til Danmarks generelle velstand. Konsekvenserne for verdens fattigste er åbenlyse. Og intet tyder